

لَا تَطْلُبُوا عُثْرَاتِ الْمُؤْمِنِينَ؛ فَإِنَّ مِنْ تَتَبَعَ عُثْرَاتِ أَخِيهِ تَتَبَعَ اللَّهُ عُثْرَاتِهِ وَ مَنْ تَتَبَعَ اللَّهُ عُثْرَاتِهِ يَفْضَحْهُ وَ لَوْ فِي خَوْفِ نَيْتَبِه. لغزش‌های مسلمانان را نجوید که هر کس لغزش‌های برادرش را پی جوید، خداوند لغزش‌های او را پیگیری می‌کند و هر که را که خداوند عیب‌جویی کند، رسوایش می‌سازد؛ هر چند در اندرون خانه خود باشد.

الکافی: ۵/۳۵۵/۲

شهید آیت‌الله سیّدابراهیم رئیسی در نگاه امام خامنه‌ای

شهید رئیسی رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهٗ الگویی برای رئیس قوه مجریه

امام خامنه‌ای رهبر انقلاب، در آخرین دیدار اعضای دولت سیزدهم، شهید رئیسی را الگویی برای رؤسای قوه مجریه برشمردند و ضمن تشریح برخی از ویژگی‌های ایشان مانند: مردمی‌بودن، حضور مستقیم در بین مردم و محویت حل مشکلات آنان، معتقد به توانایی‌های داخلی، اهتمام به طرح‌های بزرگ و زنده‌کردن امید در مردم، خستگی‌ناپذیر بودن، متواضع، بردبار و اهل ذکر و دعا، تأکید کردند: «من این موارد را گفتم برای اینکه اینها ثبت بشود به‌عنوان یک الگو؛ معلوم بشود، کسی که رئیس قوه مجریه یک کشور است، می‌تواند مجموعه این خصوصیات عملی و فکری و قلبی و مانند اینها را با همدیگر داشته باشد و دنبال کند ـ می‌شود، می‌تواند ـ که ایشان بحمدالله داشت». خلاصه برخی از ویژگی‌ها و خصوصیات الگویی و ارزشمند رئیس‌جمهور شهید از نگاه امام خامنه‌ای بدین شرح می‌باشد.

• مردمی‌بودن

«یکی از مهم‌ترین خصوصیات آقای رئیسی، مردمی‌بودن بود. برای همه ماها، برای دولت‌ها و رؤسای دولت‌ها، برای اعضای دولت‌ها، این باید الگو باشد. ایشان به مردم اعتنا می‌کرد، برای مردم احترام قائل بود، در بین مردم حضور پیدا می‌کرد، لمس می‌کرد حقایق را با حضور در میان مردم، حرف‌های آنها را می‌شنید و نیازهای آنها را محور برنامه‌ریزی‌های خودش قرار می‌داد. ... محور برنامه‌ریزی‌ها و اقدام‌ها و کارها و شاخص‌هایی که مورد نظر ایشان بود، حل مشکلات مردم بود.»

۱۴۰۳/۰۴/۱۷

*

البته «مردمی‌بودن مقوله گسترده‌ای است و جلوه‌هایی دارد. یک جلوه ... رفتن میان مردم و شنیدن بی‌واسطه از مردم است؛ این حرکت بسیار خوب و مستحسنی که ... جناب آقای رئیسی انجام دادند که رفتند خوزستان در میان مردم، با مردم، از آنها شنیدند، با آنها حرف زدند.»۱۴۰۰/۰۶/۰۶

*

همچنین یکی از توفیقات ایشان سفرهای استانی بود: «این خیلی حادثه درخشانی است، حادثه مهمّی است. اینکه ۳۱ سفر در ۱۱ ماه انجام بگیرد به سرتاسر کشور، نقاط محروم، دورافتاده، صحنه‌های کم‌نظیری اتفاق بیفتد و دیده بشود از همدلی صادقانه با مردم و نظارت میدانی به مسائل گوناگون مردم، خیلی چیز مهمّی است.»۱۴۰۱/۰۶/۰۸

*

رعایت تعامل و عزّت‌مندی در سیاست خارجی یک نکته برجسته دیگر ایشان این است که «در سیاست خارجی دو خصوصیت را ایشان با هم و در کنار هم رعایت می‌کرد: یکی تعامل، یکی عزّت‌مداری و عزّت‌مندی. ایشان اهل تعامل بود. ... به اصل ارتباط، ایشان عقیده داشت. ... اولویت‌ها را در این زمینه رعایت می‌کرد؛ مثلاً یکی از اولویت‌ها همسایگی بود که ایشان به مسأله همسایگی اهمّیت می‌داد.»۱۴۰۳/۰۴/۱۷

علاوه براین، ایشان «در مسائل خارجی، از فرصت‌ها به بهترین وجهی استفاده کرد. این همه

هیچ ذکری بالاتر و مهم‌تر از عزم پیوسته و همیشگی بر ترک گناه نیست؛ یعنی تصمیم داشته باشید اگر خداوند صدسال هم به شما عمر داد، حتی یک گناه نکنید، همچنان که اگر صد سال عمر کنید، حاضر نخواهید شد یک بار تّه استکانی زهر بنوشید؛ حقیقت و واقع گناه هم، زهر و سُم است.

نفس مطمئنه، ص ۲۳

صراحت در اعلام مواضع انقلابی و دینی یک خصوصیت درس‌آموز که در شهید رئیسی وجود داشت، «صراحت در اعلام مواضع انقلابی و دینی بود. دویلهو حرف‌زدن و ملاحظه این را کردن که اگر ما مواضع انقلابی‌مان را صریح بیان کنیم، فلان آدم، فلان دسته، فلان شخصیت ممکن است ناراحت بشوند، این ملاحظات را ایشان نداشت؛ یعنی مواضع انقلابی خودش را همان که به آن معتقد و پایبند بود، ایشان صریح نمی‌کرد. اینها ارزش است، اینها درس است؛ هر کدام از اینها برای سیاست‌مداران ما، برای رؤسای جمهور آینده ما، برای کسانی که در یک بخشی مورد اعتماد ملت قرار می‌گیرند، یک سرمشق است.»۱۴۰۳/۰۴/۱۷

*

• خستگی‌ناپذیری از کار و تلاش بی‌وقفه در خدمت‌به‌مردم

یک نقطه برجسته دیگر ایشان «خستگی‌ناپذیری از کار بود.»۱۴۰۳/۰۴/۱۷ «همه مدّت مسئولیت این انسان بزرگوار و فداکار، چه در دوران کوتاه ریاست جمهوری و چه پیش از آن، یکسره به تلاش بی‌وقفه در خدمت به مردم و به کشور و به اسلام سپری شد. رئیسی عزیز خستگی نمی‌شناخت.»۱۴۰۳/۰۲/۳۱ «من مکرز ایشان را توصیه می‌کردم به اینکه یک قدری استراحت کنند.... ایشان همیشه می‌گفت من از کار خسته نمی‌شوم، واقعاً هم کائّه خسته نمی‌شد؛ آدم تعجب می‌کرد. نصفه‌شب از سفر خارجی برگشته، صبح در فلان نقطه مثلاً کرج یا فلان‌جا با مردم دیدار عمومی دارد یا جلسه می‌گذازد برای مسائل مختلف!»۱۴۰۳/۰۴/۱۷ «به‌طوری که «همه اعتراف کردند که مرد کار بود، مرد عمل بود، مرد خدمت بود، مرد صفا و صداقت بود... شب و روز نمی‌شناخت. در خدمت‌گزاری به کشور، یک نصاب تازه‌ای را به وجود آورد.»۱۴۰۳/۰۳/۱۴

*

• ناسپاسی‌ها و زخم‌زبان‌ها مانع تلاش شبانه‌روزی ایشان نمی‌شد

مدیریت، به‌خصوص در سطوح کلان آن، همواره با چالش‌های متعددی روبه‌رو است. اختلاف

- سال بیست و سوم
- شماره ۸۴۰
- دوشنبه ۲۹ اردیبهشت ۱۴۰۴
- ۱۲ صفحه • ۵۰۰۰ تومان

Ofogh-e Hawzah Weekly
<div><div><div><div><div></div><div>صاحب امتیاز: مرکز مدیریت حوزه‌های علمیه</div></div></div><div><div><div></div><div>مسئول مرکز رسانه و فضای مجازی حوزه‌های علمیه: رضاستمی</div></div><div><div></div><div>سردبیر: رمضانعلی عزیزی • با همکاری هیأت تحریریه</div></div></div><div><div><div></div><div>تلفن: ۳۲۹۰۵۳۸ • تماس: ۳۲۹۰۱۵۲۳</div></div><div><div></div><div>صندوق پستی: ۳۷۱۸۵/۴۳۸۱</div></div></div><div><div><div></div><div>نشانی: قم، بلوار جمهوری اسلامی، کوچه ۲، پلاک ۱۵</div></div><div><div></div><div>پایگاه اینترنتی: www.ofoghhawzah.ir</div></div></div><div><div><div></div><div>پست الکترونیک: info@ofoghhawzah.ir</div></div><div><div></div><div>کارشناس فنی چاپ: مصطفی اویسی • چاپ: صمیم (۴۱) ۶۵۵۸۶۸۰</div></div></div></div></div>

عطریار

قلب‌طاها

غلامرضا سارکار

سیدی یازآ که پیغمبر صدايت می‌زند
مادرت صدیقۀ اظهر صدايت می‌زند
بازوی مجروح زهرا چشم گریان حسن
دست‌های بسته حیدر صدايت می‌زند
چارده قرن است کز قلب مزاری گم شده
پهلوی بشکسته مادر صدايت می‌زند
زخم یاسین، قلب طاها، سینۀ مجروح نور
آیه‌های سورۀ کوثر صدايت می‌زند
جد مظلومت علی سر برده در آغوش چاه
با دل خونین و چشم تر صدايت می‌زند
تیر باران پیکر مجروح عقوبت حسن
از کنار قبر پیغمبر صدايت می‌زند
قامت خم گشته جدت کنار علقمه
بازوی عباس نام‌آور صدايت می‌زند
قبر ثارالله را بنگر که از پایین پا
جسم صد چاک علی‌اکبر صدايت می‌زند
بر فراز دست خونین حسین بن علی
حلق خونین علی‌اصغر صدايت می‌زند
با صدای زخمی خود «میثم» دل‌سوخته
تا که دارد روح در پیکر صدايت می‌زند

یادداشت

با اهل قلم (۱۱)

از خامی تا پختگی
استاد محمدجواد مدحتی

محصولات قلمی، بی‌شباهت به محصولات غذایی نیست و نویسنده‌گی هم، نوعی تغذیه مخاطبان است. نوشته هم مثل غذا، گاهی خام است و گاهی پخته. وقتی اندیشه‌ای در ذهن جوانه می‌زند، نیازمند مراقبت، آبیاری، آفت‌زدایی و رساندن آن به مرحله کمال و بلوغ است.

اندیشه را تا نرسیده، نباید چید که کال خواهد بود. میوه نارس، قطعاً طعم و خواص میوه رسیده را ندارد. مدتی می‌باید لب دوختن!

این درنگ برای پخته‌ترشدن مفهوم و مطلبی است که به ذهن نویسنده یا شاعر و هنرمند است. شتاب در عرضه فکر یا پخش سروده یا نشر نوشته، گاهی حکایت از خامی دارد و برای نویسنده و ادیب، پشیمانی به‌بار می‌آورد.

عجله چه‌بسا اثری ناپخته و مشکل‌دار را تحویل مخاطبان دهد و ذهنیت منفی ایجاد کند. خوشا آنان که وقتی طرحی و موضوعی به ذهن‌شان می‌رسد، با چندین نفر در میان می‌گذارند و آنگاه اثری که می‌آفرینند، بی‌مشورت با اهل نظر و تجربه و بدون بهره‌گیری از نظر نقّادانه دلسوزان کاردان، به چاپ نمی‌رسانند.

طبع نوشته، هرچه دیرتر، اما پخته‌تر و بی‌عیب‌تر، بهتر و خردمندانه‌تر از شتاب‌زدگی در به چاپ‌سپاری آثار ضعیف است.

چه‌بسا نویسندگانی که بر نشر آثار خام خویش، پشیمانند و نگارش و نشر «هوسناکانه» بر ایشان خاطره‌ای ناخوش و سابقه‌ای نامطلوب پدید می‌آورد.

در نویسنده‌گی هم، میدان‌هایی برای جهاد با نفس

وجود دارد!

پرهیز از خودنمایی، صبر برای پخته‌شدن، آغوش باز برای پذیرش نقد، مشورت با اهل نظر و پرهیز از استبداد به رأی، از جمله این میدان‌هاست. از خامی تا پختگی راهی است که باید با قدم‌های تلاش، شنیدن، آموختن و به‌کار بستن طی شود.

اشتراک افق حوزه

۰۳۲۹۰۰۵۳۶-۰۲۵

۰۹۱۹۶۹۱۴۴۵۰